

INFORME DEL SÍNDIC DE GREUGES

Curs 2006-2007

UNIVERSITAT

ROVIRA I VIRGILI

Tarragona, 2007

Col·lecció Universitat Rovira i Virgili, 15

Producció del llibre

Gràficament

Producció del CD

Duplicat

Impressió

Formes Gràfiques Valls, SA

ISBN: 978-84-8424-105-8

D.L.: T-1.923-2007

PREÀMBUL

Comparec novament davant del Claustre per exposar a la comunitat universitària l'estat de la conflictivitat a la URV; per explicar, *grosso modo*, l'activitat del síndic durant el curs 2006-2007, equador del meu mandat; i per transmetre algunes reflexions a les quals he arribat des d'aquest observatori privilegiat que és l'oficina de la sindicatura.

Pel que fa a la conflictivitat, el curs ha estat tranquil, força tranquil, amb un nombre d'intervencions lleugerament inferior a l'anterior. I, com en anys anteriors, les queixes que han arribat corresponen, en la seva immensa majoria, a conflictes de baixa intensitat, encara que comprenc que aquells que els han patit potser no compartiran aquesta afirmació. Però els esdeveniments no solen ser casuals, sinó causals. I aquesta atonia relativa de la conflictivitat és clarament un símptoma, i alhora una conseqüència, de l'estabilitat que ha tingut la URV durant els últims anys i del grau de maduresa que ha assolit, malgrat que encara és una institució jove. Això, si més no, és el que jo crec, encara que potser d'altres persones no opinaran igual.

Òbviament, de conflictes, com passa en qualsevol col·lectiu humà, sempre n'hi haurà. Però, quan són pocs i lleus, són més fàcils de portar. I a l'horitzó de la nostra universitat no s'aprecien núvols que anunciïn properes tempestes. Així s'infereix del baròmetre del síndic, si més no a curt i a mitjà termini; a llarg termini, ningú no ho pot saber, en un país, com el nostre, on les coses no són ni permanents ni inalterables.

He de confessar que la part que més m'agrada de la gestió dels conflictes és la mediació. I és en aquest terreny on el síndic pot ser més "rendible" a la universitat. Si veig possibilitats de pacte, sempre convido les parts a seguir aquest camí, amb la convicció que quan es desactiva un conflicte l'angoixa i la preocupació desapareixen de les vides d'aquells que les pateixen... i de les seves famílies. Durant aquest curs la mediació ha estat fructífera, i això em produeix una enorme satisfacció.

També em satisfà un fenomen que es dona a la URV: que l'òrgan o la persona a qui va destinada la queixa sol rectificar la seva decisió inicial, si creu que el peticionari que ha recorregut al síndic té raó. De fet, algunes queixes s'han resolt així.

Però al marge de la gestió dels conflictes, durant aquest curs he col·laborat també en altres àmbits relacionats amb la universitat.

Per una banda, formo part d'un grup de treball del Pla Estratègic del Camp de Tarragona, un encàrrec de la Generalitat a la URV per liderar la planificació estratègica del territori. Aquest encàrrec no s'ha fet per casualitat, sinó perquè la nostra universitat reuneix les condicions ideals per exercir-lo: element de cohesió del territori, *autoritas* i independència.

Per una altra, he realitzat aportacions tangencials al Pla d'Igualtat de la URV, aquest text pioner i necessari, elaborat per les professores Montse Duch, Imma Pastor i d'altres "victòriescent" de la casa, per tal de combatre la discriminació històrica i aconseguir la igualtat efectiva home-dona.

A més, s'ha celebrat a la URV la trobada anual de síndics de l'Espai Joan Lluís Vives, a la qual han assistit, per primera

vegada, els defensors universitaris de Catalunya, País Valencià i Illes Balears. Com cada any, hi va assistir també el síndic de Greuges de Catalunya, Sr. Ribó.

I he impartit diverses conferències a les Aules d'Extensió Universitària de la Gent Gran de diferents ciutats i he participat al IX Encuentro Estatal de Defensores Universitarios, celebrat a Alacant i a Elx.

Per últim, recordo que aquest informe consta de tres parts: en la primera es fa un resum de les cinquanta-una actuacions del síndic en aquest curs; en la segona, s'exposen les conclusions (deu) a les quals he arribat; i en l'última, s'hi troben cinc annexos amb les dades estadístiques dels últims cinc anys.

FRANCISCO ZAPATER ESTEBAN
Síndic de Greuges de la Universitat Rovira i Virgili

Tarragona, 28 de setembre de 2007

EXPEDIENTS

EXPEDIENT 1-07

El catedràtic Dr. planteja una queixa per l'incompliment de la normativa antibac al claustre de l'edifici de Comunicació de la Facultat de Lletres (antic Seminari Eclesiàstic), que ell qualifica de generalitzat i constant. Demana al síndic que utilitzi els mitjans al seu abast per aconseguir el compliment de la llei i la defensa dels drets dels no fumadors.

Acompanyat pel Dr., faig una visita per inspeccionar l'edifici en qüestió, a la qual s'afegeix el cap de la Unitat Predepartamental. Observo que el claustre es compon de dues parts: un pati central a l'aire lliure, pavimentat, i unes galeries porticades als costats. La distància entre el claustre i la porta principal d'entrada a l'edifici és de 30-40 m. Malgrat que la inspecció es fa a primera hora del matí (9.15 h), ja es veuen algunes burilles al terra del pati central que, segons em confirmen els presents, es van incrementant progressivament al llarg del dia. Al recinte no hi ha cendres.

A més de parlar amb el cap de la Unitat Predepartamental, ho faig també amb la degana de la Facultat i amb el secretari general de la URV. I tots tres tenen la mateixa postura: el desig que la llei es compleixi i la predisposició a col·laborar-hi.

Segons el firmant de la queixa, a la Universitat de Barcelona es va plantejar una situació similar a la denunciada per ell i es va solucionar. Em poso en contacte amb la UB i m'informen que, efectivament, es va produir una situació

semblant al claustre d'un dels edificis, però van ser els mateixos alumnes, sense intervenció de la institució, els qui van prendre la iniciativa i, a través d'actes de conscienciació —entre ells una escenificació de pallassos antitabac—, van aconseguir que no s'hi fumés.

Demano un informe al Gabinet Jurídic de la URV i estudio la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures alternatives davant el tabaquisme i reguladora del consum dels productes del tabac.

CONSIDERACIONS

1. L'article 7d) de la Llei esmentada estableix la prohibició total de fumar als centres docents i formatius, independentment de l'edat de l'alumnat i del tipus d'ensenyament. I mentre que per a altres supòsits la Llei preveu l'excepció dels espais a l'aire lliure, no admet cap excepció als centres docents, sanitaris i d'atenció social per a menors de divuit anys. Per tant, la voluntat del legislador sembla clara: prohibició total —en espais tancats i a l'aire lliure— per a determinades àrees sensibles com la docent, la sanitària i la de la joventut i la infància, sense possibilitat d'habilitar cap zona per fumar, per prohibició expressa de l'article 8.
2. Que al claustre de l'edifici de Comunicació es fuma no ofereix cap dubte; a més de l'autor de la queixa, diverses persones consultades —alumnes inclosos— així ho confirmen. I també es desprèn de les burilles que vam veure al terra el dia de la inspecció.
3. Quant a les mesures que es poden adoptar per evitar que es fumi al claustre, caldria eludir les purament

repressives, perquè podrien ser contraproductes. Recomano mesures de conscienciació, orientació i persuasió, que estimulin la responsabilitat dels mateixos alumnes per complir la llei.

A títol enunciatiu, que no limitatiu, en proposo les següents: col·locar cendrers de peu —o d'altres elements de funció similar— a la porta d'entrada a l'edifici; col·locar al mateix claustre rètols que exposin la prohibició de fumar; buscar la complicitat d'alumnes posicionats; escenificació de paròdies antitabac per part d'alumnes conscienciats o d'algun grup teatral local —Dames i Vells?—; xerrades, converses o qualsevol acte similar, etc.

Per tot això faig al secretari general de la URV i a la degana de la Facultat de Lletres la següent

RECOMANACIÓ

Que prenguin les mesures oportunes per tal de fer complir la llei antitabac i evitar que es continuï fumant al claustre de l'edifici de Comunicació de la Facultat de Lletres.

Tarragona, 9 de gener de 2007

EXPEDIENT 2-07

Un professor de la Facultat de Lletres exposa que, malgrat que fa ja un any que va entrar en vigor la Llei antitabac i malgrat la reacció positiva i respectuosa de la gran majoria de la comunitat universitària, hi ha algunes persones que continuen fumant sistemàticament als despatxos de l'edifici de la plaça Imperial Tàrraco. Aquesta actitud, afegeix, implica una vulneració dels drets dels no fumadors, raó per la qual demana que el síndic, fent servir la seva autoritat moral, faci una crida perquè es compleixi la legislació contra el consum de tabac.

Parlo amb el signant de la queixa. També parlo amb el secretari general de la URV i amb la degana de la Facultat, els quals em reiteren la seva postura coincident, ja manifestada en un supòsit similar anterior: el desig que la Llei es compleixi i la predisposició a col·laborar-hi.

Tinc en compte l'informe del Gabinet Jurídic de la URV, que vaig demanar en una altra ocasió, i repasso novament la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures alternatives davant el tabaquisme i reguladora del consum dels productes del tabac.

CONSIDERACIONS

1. Aquesta queixa és substancialment igual que la resolta el 9 de gener passat en l'expedient 1-07. Com llavors deia, l'article 7.d) de la Llei esmentada estableix la prohibició total de fumar als centres docents i formatius,

independentment de l'edat de l'alumnat i del tipus d'ensenyament, i tant si es tracta d'espais tancats com a l'aire lliure. Per tant, la voluntat del legislador sembla clara: prohibició total sense cap excepció.

I si en aquella ocasió, tractant-se d'un espai a l'aire lliure, vaig recomanar que no s'hi fumés, amb més raó ho he de recomanar quan es tracta d'un espai tancat.

2. En el present cas, però, hi ha un aspecte diferent que cal tractar: en un centre docent, està legitimada per fumar dins del seu despatx la persona que el té assignat? La resposta forçosament ha de ser negativa. En primer lloc, per la prohibició que la Llei estableix amb caràcter universal per als centres docents. En segon lloc, perquè en un centre públic tots els espais tenen aquesta naturalesa, inclosos el despatxos atribuïts en concret a determinades persones. Finalment, perquè eventualment hi poden accedir terceres persones diferents del seu usuari habitual, sense oblidar la facilitat que té el fum per traspassar d'uns habitacles a d'altres.
3. Quant a les mesures que es poden adoptar per evitar que es fumi a l'edifici en qüestió, novament recomano mesures de conscienciació, orientació i persuasió que estimulin la responsabilitat per complir la Llei. Ara bé, tenint en compte que, segons l'autor de la queixa, es tracta només de tres o quatre fumadors —dels quals no dóna noms—, sembla adient dirigir-se personalment a aquestes persones per demanar-los un esforç i suggerir-los la conveniència d'afegir-se al grupet de persones que, des de l'entrada en vigor de la Llei antitabac, solen fumar, de manera habitual, a la porta dels edificis públics.

Per tot això faig al secretari general de la URV i a la degana de la Facultat de Lletres la següent

RECOMANACIÓ

Que prenguin les mesures oportunes per tal de fer complir la llei antitabac i evitar que es continui fumant a l'edifici de la Facultat de Lletres.

Tarragona, 16 de febrer de 2007

EXPEDIENT 3-07

Durant aquest curs diverses persones de la Fundació URV s'han adreçat a l'oficina del síndic per demanar la seva intervenció a propòsit de determinats problemes. Però no els he pogut donar empara per manca de jurisdicció, atès que l'article 79.1 de l'Estatut de la URV limita l'àmbit competencial del síndic a la comunitat universitària, i sembla clar que el personal de la FURV no en forma part.

És previsible que en el futur es tornin a plantejar noves peticions de personal de la FURV o de qualsevol altre organisme/institució que, tot i que pertany a l'òrbita de la URV, no forma part de la comunitat universitària. I els hauré de donar la mateixa resposta mentre no canviï la normativa.

Caldria, doncs, que l'equip rectoral es plantegés la conveniència o no de fer extensiu a aquest personal *extracomunitari* el dret d'accés al síndic. Una decisió afirmativa obligaria a modificar l'article 79.1 de l'Estatut. Però, com que no es tracta d'una necessitat peremptòria i atès que una reforma estatutària comporta una certa complexitat, la decisió podria posposar-se fins a la pròxima reforma estatutària.

Per tot el que he exposat anteriorment, faig al rector la següent

RECOMANACIÓ

Que en la pròxima reforma de l'Estatut de la URV es plantegi la conveniència o no de fer extensiu al personal FURV

(o d'altres organismes/institucions que, tot i que pertanyen a l'òrbita de la URV, no formen part de la comunitat universitària) el dret d'accedir al síndic de Greuges i, si escau, modificar l'article 79.1.

Tarragona, 20 d'abril de 2007

ACTUACIONS D'OFICI

ACTUACIÓ D'OFICI 1-07

Trameto al rector les meves impressions sobre el IX Encuentro Estatal de Defensores Universitarios:

Els dies 25, 26 i 27 d'octubre he assistit, com a síndic de la URV, al IX Encuentro Estatal de Defensores Universitarios, que ha tingut lloc a Alacant-Elx.

Durant els tres dies, 66 defensors de tot l'Estat hem debatut, en quatre taules de treball diferents, els aspectes següents referits a la Universitat:

1. Confidencialitat del síndic.
2. Assetjament.
3. Responsabilitat social de la universitat i paper del síndic universitari.
4. L'assistència a classe en l'espai europeu d'educació superior.

Jo vaig participar a la taula 2.

Simultàniament, diferents ponents van impartir quatre conferències.

Des del meu punt de vista, hi ha tres aspectes d'aquesta trobada que cal destacar:

En primer lloc, la ponència de Francisco Michavilla Pitarch, director de la càtedra Unesco de Gestió i Política Universitària de la UPM, sobre *Renovació metodològica del professorat*.

En segon lloc, un taller sobre mediació que va impartir la psicòloga Beatriz Valderrama a tots els síndics.

I, per últim, en l'aspecte personal, aquesta trobada em va servir, una vegada més, per intercanviar experiències amb la

resta de defensors de l'Estat i per aprendre d'ells coses força interessants.

La pròxima trobada se celebrarà l'any que ve a Madrid. Estic a la vostra disposició per si voleu que us ampliï o complementi la informació i les impressions que vaig tenir.

Tarragona, 30 d'octubre de 2006

ACTUACIÓ D'OFICI 2-07

Envio al rector una còpia de les conclusions definitives elaborades per les quatre meses del IX Encuentro Estatal de Defensores Universitarios, que va tenir lloc a Alacant-Elx els dies 25, 26 i 27 d'octubre. S'hi van tractar els aspectes següents referits a la universitat:

1. Confidencialitat del síndic.
2. Assetjament.
3. Responsabilitat social de la universitat i paper del síndic universitari.
4. L'assistència a classe en l'espai europeu d'educació superior.

Tarragona, 29 de juny de 2007

ACTUACIÓ D'OFICI 3-07

Trameto al rector la següent

ACTA DE LA TROBADA DE SÍNDICS DE L'ESPAI JOAN LLUÍS VIVES

Núm. de la sessió: 1

Dia: 5 de juliol de 2007

Lloc: Sala de juntes del Rectorat

Assistència

- M. Luisa Cuerda Arnau, síndica UJI
- Rafael Font Montesinos, defensor UA
- Magdalena Gianotti Bauzà, síndica UIB
- Enric Gómez Royo, síndic UV (Estudi General)
- Artur Juncosa Carbonell, síndic URL
- Jorge Mataix Beneito, defensor UMH
- Antoni Mirambell i Abanco, síndic UB
- Joan Miró Atmetller, síndic UdG
- José Navarro Solé, síndic UPC
- Jordi Sopena Gil, síndic UPF
- Francisco Zapater Esteban, síndic URV
- M. Jesús Larios, Sindicatura de Greuges de Catalunya
- Mar Aldeano Martín, Sindicatura de Greuges de Catalunya
- Lluís Caballol i Angelats, adjunt al síndic UB
- Helena Malonda Judez, vicesíndica estudiants UV (EG)
- M. Jesús Vila Aguilar, vicesíndica Estudiants UV (EG)

Comença l'acte amb la salutació del rector de la URV, Francesc Xavier Grau Vidal, el qual dóna la benvinguda als assistents.

Es comenten diversos aspectes del X Encuentro Estatal de Defensores Universitarios, que tindrà lloc al mes d'octubre a Madrid i es prenen els acords següents:

- 1) Proposar Magdalena Gianotti (UIB) i Francisco Zapater (URV) com a membres de la pròxima Comissió Permanent Estatal.
- 2) Es proposa la UB per organitzar el XIII Encuentro Estatal del 2010 amb el consentiment d'Antoni Mirambell, síndic d'aquesta universitat, atès que, segons informa Rafael Font (UB), els anys 2008 i 2009 ja hi ha candidats (universitats d'Oviedo i Saragossa, respectivament). A més, organitzarà la Trobada de Síndics de l'Espai Lluís Vives de l'any 2008.
- 3) A iniciativa d'Antoni Mirambell (UB), s'acorda que els actuals membres de la Comissió Permanent demanin informació sobre riscos psicosocials a les universitats.

Enrique Gómez (UV Estudi General) fa una exposició sobre el grau d'acceptació de les recomanacions del síndic/defensor universitari i destaca que a la seva Universitat algunes autoritats/òrgans contesten amb cert retard els requeriments d'informes del síndic. Els síndics de Catalunya diuen que això no passa a les seves universitats i el grau d'acceptació de les recomanacions és molt elevat.

Segons Rafael Font (UA), les relacions amb el síndic de la Comunitat Valenciana són bones, encara que caldria potenciar-les. Els síndics del Principat qualifiquen de positives i satisfactòries les seves relacions amb el síndic de Greuges de Catalunya, fins al punt que el seu titular ha assistit quasi tots els anys a aquesta trobada, i els seus col·laboradors, sempre. A més, l'any passat es va signar un conveni de col·laboració entre el síndic de Catalunya i els de totes les universitats públiques, una còpia del qual es tramet als assistents. A les Illes no hi ha síndic de la comunitat.

José Navarro (UPC) fa una reflexió sobre la normativa estatal que impedeix tenir més de sis sexennis i es produeix un debat sobre aquesta qüestió.

En l'intercanvi d'opinions i d'informació s'acorda, a iniciativa de Francisco Zapater (URV), fer extensiva a les secretàries dels síndics la trobada de l'any que ve a la UB.

S'afegeixen a la trobada el síndic de Greuges de Catalunya, Sr. Rafael Ribó, i el rector de la URV, Dr. Francesc Xavier Grau, que clou l'acte amb les seves paraules.

Tarragona, 18 de juliol de 2007

ACTUACIONES

ACTUACIÓ 1-07

Un alumne de presenta la queixa següent contra la professora: per aconseguir ser titulat, només li queda l'assignatura de i, a causa de la seva situació laboral, no li és possible passar en persona per la Facultat, per això utilitza el correu electrònic com a eina de comunicació amb el professorat. Ha enviat diversos correus electrònics a la professora (dels quals n'adjunta dos) interessant-se per l'assignatura, i així poder-la aprovar, però no n'ha rebut cap resposta. Acaba demanant que es faci saber a la professora que "el correu electrònic és un mitjà de comunicació molt útil, i que no hauria de ser possible que un professor prescindís d'aquesta eina, i més tenint en compte el foment de les noves tecnologies que es fa des de la Universitat. I així com als alumnes se'ls exigeixen uns requisits per estar a la Universitat, també s'hauria de fer el mateix amb els professors, els quals haurien de tenir uns coneixements bàsics d'informàtica, així com un reciclatge continu per tal de poder exercir la seva tasca".

Parlo amb la professora i em contesta que la primera notícia de la tramesa de dos correus electrònics per part de l'estudiant ha estat a través del síndic. Té alguns comptes de correu i en un, precisament el que l'alumne diu que ha fet servir, va tenir problemes tècnics en aquella època. En qualsevol cas, afirma, no va tenir coneixement dels dos correus electrònics ja que, en cas contrari, els hauria contestat. Malgrat això, afegeix que la seva és una assignatura presencial i que encara no coneix l'alumne. Finalitza dient que es posa a la seva disposició i li ofereix cinc mitjans diferents per comunicar-se amb ella:

- A l'oficina de la coordinadora de pràctiques, on es troba als matins i a les tardes.
- Al Departament de
- A través del telèfon 977
- A través del fax 977
- Per mitjà del seu correu electrònic efectiu:

CONSIDERACIONS

1. Els articles 29 de la Constitució i 1 de la Llei orgànica 4/2001, reguladora del dret de petició, garanteixen el dret de petició individual sense que del seu exercici pugui derivar-se cap perjudici per al peticionari. És obvi que aquest dret no tindria contingut sense una correlativa obligació per part de l'Administració de donar resposta formal a la petició. I, en el cas que ens ocupa, la professora era *Administració*.
2. Ara bé, pel que sembla, la falta de resposta no ha estat motivada per manca de voluntat de la professora, sinó per una mala passada dels follets de les noves tecnologies, en concret del correu electrònic. I una prova d'això és que la professora, assabentada de l'aparent disfunció, ofereix a l'alumne cinc mitjans diferents perquè es comuniqui amb ella.
3. Crida l'atenció, per altra banda, la inacció —com a mínim aparent— de l'alumne, ja que va deixar passar sis mesos des de l'enviament dels correus electrònics (10 de febrer i 21 de març d'enguany) fins a la presentació de la queixa a l'oficina del síndic (19 de setembre). Si no rebia cap resposta i ell era el principal interessat a solucionar la seva pròpia problemàtica, el més lògic hauria estat buscar alternatives més convencionals per comunicar-se amb la professora (visita personal, te-

lèfon, fax, etc.), en previsió d'una disfunció d'una tecnologia nova com és el correu electrònic.

Per tot això i tenint en compte que el síndic no ho és només dels alumnes sinó de tota la comunitat universitària i que ha de vetllar pels drets de la totalitat dels seus membres, arribo a la següent

CONCLUSIÓ

En el cas present, l'actuació del síndic ha de limitar-se, exclusivament, a demanar a l'alumne que es comuniqui amb la professora utilitzant qualsevol dels cinc mitjans que ella li ha ofert i que s'han exposat anteriorment.

Tarragona, 29 de setembre de 2006

ACTUACIÓ 2-07

Un estudiant de la Facultat de es queixa que el dia 8 del mes passat tenia un examen però no el va poder fer perquè no s'hi va presentar el professor ni ningú. Va comunicar els fets a diverses instàncies de la Facultat però, a hores d'ara, no ha rebut cap resposta, raó per la qual considera que hi ha hagut un incompliment per part de la URV i demana una solució justa i raonable.

Demano un informe al degà de la Facultat i em contesta que, com que es tracta d'un ensenyament que s'està extingint i del qual no hi ha classes, analitzaven la possibilitat d'aplicar un sistema d'avaluació global per als estudiants que els quedaven una o dues assignatures per acabar l'ensenyament; que la coordinadora ja havia comunicat a l'alumne que es-

taven buscant una solució adequada al problema generat, però el retard en la comunicació i, potser, la impaciència de l'alumne, havien donat lloc a la queixa. En qualsevol cas, afegeix, ja ha parlat amb l'alumne i han trobat una solució al seu problema que és satisfactòria per a ambdues parts.

Simultàniament, rebo un correu electrònic en el qual l'alumne em corrobora l'acord i arxivo la queixa.

Tarragona, 30 d'octubre de 2006

ACTUACIÓ 3-07

Un membre del PAS es mostra queixós per com s'ha resolt el concurs de provisió/trasllat de places de..... al qual es va presentar. Segons diu, tot i que objectivament ell tenia més mèrits, la plaça ha estat adjudicada a un altre candidat. Va interposar recurs contenciós administratiu i actualment la qüestió està pendent de la decisió de la justícia. Mentrestant, l'únic que vol és que a l'oficina del síndic consti el seu desacord per com s'ha tractat el cas en la via administrativa.

Tarragona, 3 de novembre de 2006

ACTUACIÓ 4-07

Un alumne de la Facultat de exposa per escrit al síndic que, com que treballa i al desembre serà pare, només té temps i energia per cursar una assignatura del curs actual. Malgrat això, la Normativa de la Universitat l'obliga

a matricular-se d'altres assignatures de cursos anteriors, encara que ha fet saber que ni podrà anar a classe ni estudiar. I acaba queixant-se que les facilitats que dona la URV als alumnes que vénen de l'accés per a més grans de 25 anys són nul·les.

La Normativa acadèmica i de matrícula, com el mateix alumne reconeix, sembla clara sobre aquesta qüestió. Per a supòsits com el que planteja, l'article 23 estableix en 30 el nombre de crèdits mínims de què s'ha de matricular un estudiant a partir de la segona vegada que es matricula i, com a mínim, s'ha de matricular de les assignatures troncal no superades el curs anterior.

Aquesta Normativa, aprovada pel Consell de Govern de 19 d'abril de 2006, l'han de complir obligatòriament tant els òrgans de la URV com els alumnes.

L'alumne s'ha matriculat de les pràctiques, de 28,5 crèdits, que sumats als 15 troncal no superats del curs anterior, donen 43,5 crèdits. Per harmonitzar la seva situació subjectiva amb la Normativa aplicable, el que hauria pogut fer és matricular-se dels 15 crèdits troncal no superats el curs anterior i els altres 15, fins als 30 obligats, fer-los d'altres assignatures. És a dir, ajustar més la matrícula a la seva situació personal.

Trasllado el meu parer a l'alumne i arxivo la queixa.

Tarragona, 17 de novembre de 2006

ACTUACIÓ 5-07

Oriento dos representants del PDI al Claustre de la URV disconformes amb l'elecció dels membres del Claustre que han d'anar al Consell de Govern, realitzada el passat 9 de novembre.

Tarragona, 17 de novembre de 2006

ACTUACIÓ 6-07

Un professor del Departament de, acollint-se, segons diu, a la invitació del síndic feta a la memòria del curs passat, vol fer determinats suggeriments per millorar el funcionament del campus

Em poso en contacte amb ell per telèfon i quedem de trobar-nos al campus..... per fer una inspecció ocular. Però uns dies abans de la cita, el professor em comunica que, per raons personals, desisteix dels suggeriments i en demana l'arxiu.

Tarragona, 24 de novembre de 2006

ACTUACIÓ 7-07

Dos estudiants de doctorat es queixen que l'1 de novembre, dia festiu, el Departament d'Informàtica de la URV els va desactivar, sense avís previ, el compte de correu electrònic que tenien a la Universitat.

Demano un informe al Servei de Recursos Informàtics i TIC i el director em diu que l'any 2004 es va enviar un correu electrònic a tots els membres de la comunitat universitària que no tenien la identificació del compte de correu electrònic, per tal de fer les adequacions al nou compte estàndard. Els dos signants de la queixa no van contestar el missatge ni van facilitar les seves dades, raó per la qual van entrar en el grup d'adreces no identificades. L'1 de novembre passat, a les 16 hores, el servidor de correu electrònic del PAS/PDI es va quedar sense espai de disc i, per raons d'urgència —cap membre d'aquests col·lectius no podia utilitzar el servei— es va alliberar espai amb l'eliminació del grup d'adreces no identificades (prèviament s'havien assegurat que disposaven de còpia de seguretat en la unitat de cinta externa). El director del Servei de Recursos Informàtics acaba la seva explicació dient que el servei es va restablir l'endemà, 2 de novembre, quan van saber que els dos alumnes se n'havien quedat sense.

Torno a parlar amb un dels signants de la queixa i, tot i reconèixer que el servei va ser restablert l'endemà, manté la seva acció perquè considera que el *modus operandi* utilitzat pel Servei de Recursos Informàtics no va ser l'adequat. Concertem una entrevista per concretar el seu posicionament davant de la nova situació, però l'alumne no compareix.

CONSIDERACIONS

1. Avui dia, el correu electrònic és una eina de primera necessitat, i més encara per a persones, com els signants de la queixa, acostumades a utilitzar-lo i que es troben a l'estranger. Per tant, és comprensible la sensació d'aïllament, fins i tot d'impotència, que devien sentir quan es van quedar sense servei.

2. Però aquesta disfunció, produïda per un conjunt de circumstàncies alienes a la voluntat de les persones, no és imputable al Servei de Recursos Informàtics. En primer lloc, perquè hi havia una aparença d'inactivitat dels dos comptes de correu afectats, derivada de la no-identificació dels titulars. En segon lloc, perquè l'actuació dels serveis informàtics es va produir en una situació d'urgència i necessitat i per garantir el servei de tots els membres del PAS/PDI. I, per últim, perquè van adoptar la cautela de fer-ne una còpia de seguretat i, a més, es va restablir el servei en el termini de les vint-i-quatre hores següents a la interrupció.

CONCLUSIÓ

En la situació en què es va trobar el Servei de Recursos Informàtics no se li podia exigir una altra conducta que la que va adoptar, raó per la qual s'arriba a la conclusió que la seva actuació no va ser incorrecta.

Tarragona, 11 de desembre de 2006

ACTUACIÓ 8-07

Una alumna de la Facultat de presenta una queixa el 14 de novembre en la qual exposa que va interrompre les seves pràctiques perquè, al centre que se li va adjudicar per realitzar-les, rebia un tracte amb el qual no estava d'acord. El mateix dia em reuneixo amb ella, amplia la seva explicació i demana fer el pràcticum en un altre centre, amb la presència d'un observador neutral i dins de l'actual trimestre.

Tres dies després em reuneixo amb el vicedegà de la Facultat, la coordinadora del pràcticum i la tutora de l'alumna. Em diuen que fa molts anys que el centre en qüestió rep alumnes de la URV i que mai no hi ha hagut cap problema; fins i tot, aquest curs encara hi ha dos alumnes que hi fan pràctiques. Afegeixen que el centre no vol que l'alumna continuï fent les pràctiques amb ells i que en aquest moment del curs és impossible que l'estudiant pugui realitzar 285 hores de pràctiques en un altre centre, ja que es tracta d'una assignatura trimestral i fins al 22 de desembre, data de finalització del pràcticum, només queden 21 hores lectives.

Davant de la situació, suggereixo una solució consensuada de la queixa, que rep l'aprovació de totes dues parts. Després de diverses entrevistes més amb l'alumna i una altra amb els tres responsables de la Facultat esmentats, aquesta solució es materialitza en els següents punts, acceptats de mutu acord:

1. L'alumna farà el pràcticum el curs vinent i en un altre centre, seguint la normativa establerta.
2. La nota de pràctiques que se li posarà per a aquest curs serà de no presentada.
3. Pel que fa a la resta d'assignatures de què s'ha matriculat, l'alumna seguirà la normativa acadèmica de la URV.

Tarragona, 13 de desembre de 2006

ACTUACIÓ 9-07

Rebo un correu anònim, suposadament enviat per un grup d'alumnes de la Facultat de, en el qual es queixen de determinats aspectes.

Els contesto per la mateixa via i els explico que la condició *sine qua non* per admetre a tràmit una queixa és la plena identificació de la persona que la fa. No importa pas la forma ni la via emprades per arribar al síndic, però és necessari saber d'on ve. I ha de ser així per evitar la utilització espúria de l'oficina del síndic i, sobretot, per no produir indefensió al destinatari de la queixa.

Espero un temps prudencial i la identificació no es produeix, raó per la qual arxivo la queixa.

Tarragona, 15 de desembre de 2006

ACTUACIÓ 10-07

Una alumna de demana l'exempció del pagament de matrícula del curs 2005-2006 per ser filla de personal URV o bé que, subsidiàriament, que se li concedeixi una beca o, alternativament, facilitats per retornar l'import no pagat al seu moment que ara se li demana. Basa la seva petició fonamentalment en dos motius: el primer, el greuge comparatiu que per als fills del personal URV representa el límit de 25 anys, en comparació amb d'altres familiars, com ara les parelles de fet d'aquest personal, que no tenen cap limitació d'edat; i el segon, que l'error no va ser seu, ja que en el moment de la matrícula se la va informar que es podia beneficiar del fet de ser filla de personal URV i, posterior-

ment, se li va comunicar que no hi tenia dret perquè tenia més de 25 anys.

Quant al primer motiu, entenc que no hi ha vulneració del principi d'igualtat establert a l'article 14 de la Constitució. La Normativa de matrícula del curs 2005-06 és clara en establir ajuts de matrícula per als familiars del personal URV: "[...] cònjuge, convivència acreditada, fills menors de 25 anys [...]". En dret fiscal també es fixa en 25 anys la frontera de pertinença dels fills a la unitat familiar. La normativa de la URV vol afavorir dos tipus de relació amb familiars del seu personal: la de dependència i la de pertinença a la seva unitat familiar. Des d'aquesta perspectiva, la situació dels fills més grans de 25 anys és diferent de la del cònjuge/parella de fet: els primers no pertanyen a la unitat familiar del personal URV ni en depenen, mentre que els últims sí que en formen part. I aquesta diferència exclou qualsevol greuge comparatiu entre ambdós grups.

Respecte al segon motiu, més que un error sembla que es tracta d'un malentès que es va corregir quan va ser detectat.

La petició subsidiària de l'alumna —que se li concedeixi una beca— no pot ser acollida per raons òbvies d'extemporeïtat. Sí, en canvi, les facilitats que demana per fer efectiu el pagament de la matrícula. Però em consta que el Servei de Gestió Acadèmica ja li ha concedit l'ajornament fins al 15-5-2007.

Comunico personalment tot això a l'alumna i arxivo la queixa.

Tarragona, 9 de febrer de 2007

ACTUACIÓ 11-07

Un professor de demana informació sobre les condicions d'ús dels pàrquings als diferents campus de la URV per contrastar-les amb les que ell té a la seva facultat.

El secretari general, a qui demano informació sobre aquest tema, em fa un informe que envio al professor sol·licitant.

Tarragona, 23 de febrer de 2007

ACTUACIÓ 12-07

Una alumna de, que cursa l'últim any d'estudis, demana una convocatòria extraordinària de l'única assignatura que li falta per acabar la diplomatura. Encara que sigui fora de termini, ho demana perquè en el seu moment se la va informar malament.

Em poso en contacte amb els responsables de la matriculació i m'informen que aquesta alumna va rebre la mateixa informació que la resta i que no hi consta cap anomalia ni disfunció.

Informació errònia o errada d'interpretació? Aquesta és la qüestió. Al marge de la seva paraula, no hi ha cap dada objectiva que avaluï la versió de l'alumna. Som, doncs, davant de versions contraposades, raó per la qual i d'acord amb els principis que regeixen la càrrega de la prova, no puc fer cap recomanació al seu favor, atès que el termini de matrícula ja ha passat.

N'informo l'estudiant i arxivo la queixa.

Tarragona, 9 de març de 2007

ACTUACIÓ 13-07

Un ciutadà exposa que es va matricular de primer curs de i el 28 de setembre de 2006, al cap d'una setmana de començar les classes, va demanar l'anul·lació de matrícula per motius personals, raó per la qual vol que se li torni l'import de matrícula.

L'article 48 de la Normativa acadèmica i de matrícula de la URV regula les conseqüències econòmiques de l'anul·lació de matrícula i preveu dos supòsits d'anul·lació: a) Per malaltia greu justificada o defunció de l'estudiant, que dóna lloc a la devolució de l'import abonat; b) Per interès personal. En aquest supòsit, si la sol·licitud d'anul·lació es presenta abans de l'inici de curs i s'ha fet efectiu l'import total de la matrícula, l'estudiant té dret a la devolució de l'import dels crèdits matriculats. Però si es presenta després, no hi ha aquest dret, encara que, si posteriorment reprèn estudis, no se li aplicarà el recàrrec per repetició.

En el cas present, com que l'alumne va demanar l'anul·lació després de l'inici del curs, segons reconeix ell mateix, no se li pot retornar l'import de la matrícula, tal com estableix la Normativa de la URV.

Tarragona, 9 de març de 2007

ACTUACIÓ 14-07

Oriento un grup de becaris predoctorals sobre la interpretació de l'Estatut del personal investigador en formació.

Tarragona, 9 de març de 2007

ACTUACIÓ 15-07

Una alumna de voldria defensar la seva tesi doctoral en un espai “adequat i digne”, però els dos que, segons ella, reuneixen aquestes condicions —l’Aula Magna de la Facultat i la sala de graus— no estan disponibles, raó per la qual demana “recuperar” una d’aquestes aules.

Faig gestions i els responsables dels espais en qüestió em confirmen que, efectivament, les dues aules que pretén utilitzar l’alumna estaven reservades amb anterioritat per a sengles actes docents col·lectius que s’han de dur a terme el mateix dia i hora.

Explico a l’alumna el principi *prius tempore potius iure* i arxivo la queixa, atès que la defensa d’una tesi no sembla, objectivament, prioritària a l’acte docent col·lectiu.

Tarragona, 9 de març de 2007

ACTUACIÓ 16-07

Intervinc de mediador entre un professor i dos responsables de la Facultat de a propòsit de la sobrecàrrega docent que el primer diu que suporta. I després d’un curt procés de mediació, s’arriba a una solució consensuada del problema.

Tarragona, 16 de març de 2007

ACTUACIÓ 17-07

Oriento un professor de del qual uns alumnes anònims han publicat, en una determinada pàgina web, diverses *frases mítiques* que se li atribueixen, de caràcter difamatori i descontextualitzat.

Tarragona, 11 de maig de 2007

ACTUACIÓ 18-07

Oriento un estudiant de que té problemes amb un professor perquè, segons explica, li té mania i no li aprova una assignatura determinada.

Tarragona, 23 de març de 2007

ACTUACIÓ 19-07

Oriento un estudiant de que es queixa de determinades disfuncions ocasionades pel canvi d'empresa del servei de reprografia i impressió.

Tarragona, 20 de abril de 2007

ACTUACIÓ 20-07

Una membre del PAS adscrita a em diu que fa cinc setmanes va adreçar un escrit en què feia una petició a una determinada secció de la Gerència. Com que no ha rebut cap resposta, demana la mediació del síndic per aconseguir resposta formal a la seva petició.

Parlo successivament amb la peticionària i amb la responsable de la secció en qüestió i, pocs dies després, rebo una còpia de la resposta. Comunico la meva gestió a la signant de la queixa i dono per acabada la intervenció.

Tarragona, 4 de maig de 2007

ACTUACIÓ 21-07

Una membre del PAS interina es mostra queixosa pel tracte desconsiderat que, segons diu, ha rebut de la URV arran d'una baixa laboral.

Parlo amb ella i tracto de reconduir la situació, però setmanes després em comunica que ha optat per interposar recurs contenciós administratiu, raó per la qual dono per acabada la meva intervenció.

Tarragona, 4 de maig de 2007

ACTUACIÓ 22-07

Un alumne de la Facultat de es queixa que les dues fotocopiadores que hi ha al servei dels alumnes estan fora de servei perquè, segons li diu la bibliotecària, a les dues màquines hi ha un full que les embussa.

Aquesta és la segona queixa que el mateix alumne fa per una qüestió similar, relacionada també amb les fotocopiadores.

Derivo la queixa al servei corresponent i li demano una solució ràpida per la disfunció denunciada. Pocs dies després em comuniquen que el problema està solucionat.

Comunico la gestió a l'alumne i aprofito l'avinentsa per informar-lo que els responsables dels diferents serveis de la URV són, en principi, les persones més adequades per solucionar qualsevol disfunció que ells hagin provocat. És més, convé donar-los l'oportunitat de corregir-la, per raons d'eficàcia, de proporcionalitat i d'optimització dels recursos. No obstant això, li afegeixo que, si no rep resposta o la disfunció no se soluciona, té oberta la porta de l'oficina del síndic.

Tarragona, 1 de juny de 2007

ACTUACIÓ 23-07

Un estudiant de la Facultat de es queixa que l'1 de gener d'enguany va interposar recurs d'alçada contra la denegació del degà de convalidar-li determinada assignatura i, malgrat el temps transcorregut —més de tres mesos—, encara no ha rebut cap resolució expressa.

Faig gestions amb el departament corresponent i em diuen que el retard obeeix a determinats imponderables, principalment una malaltia de la persona encarregada de l'expedient, i en una vintena de dies es resoldrà.

Efectivament, pocs dies després rebo una còpia de la resolució expressa del recurs, comunico la gestió a l'alumne i dono per acabada la queixa.

Tarragona, 1 de juny de 2007

ACTUACIÓ 24-07

Des de la Universitat de Manchester, la Dra., investigadora principal del projecte....., demana la intervenció del síndic per aconseguir que la URV transfereixi, al més aviat possible, a la coordinadora del projecte el romanent entre la quantitat rebuda per la nostra Universitat per al projecte i la que s'ha gastat efectivament. Segons diu, aquest romanent es va determinar fa quatre mesos i, a hores d'ara, encara no ha estat transferit.

Trameto la queixa a la vicerectora corresponent i m'explica les causes del retard, que trobo plausibles. Vint dies després m'informa que la transferència ja s'ha fet, circumstància que és confirmada simultàniament per la signant de la queixa.

Tarragona, 8 de juny de 2007

ACTUACIÓ 25-07

Oriento un estudiant de amb problemes relacionats amb el calendari docent.

Tarragona, 29 de juny de 2007

ACTUACIÓ 26-07

Faig de mediador entre dos professors a propòsit d'una carta que un d'ells ha adreçat al director del Departament i que l'altre troba injuriosa cap a la seva persona, fins al punt

que, si no es retracta, no descarta emprendre accions judicials. Parlo diverses vegades amb els afectats, els faig veure els inconvenients de la via judicial, la frustració que genera i la pèrdua d'energies que comporta. Parlo també amb el director del Departament per completar criteri. I després d'un curt procés de mediació, l'autor de la carta tramet un text en què es disculpa, i que l'altre accepta com a reparació. Cal destacar la predisposició de tots a trobar una solució consensuada del problema.

Tarragona, 29 de juny de 2007

ACTUACIÓ 27-07

La cap de determinada oficina acudeix al síndic a propòsit d'un correu electrònic, ofensiu vers la seva persona, que una companya seva ha enviat a quatre càrrecs de la URV. Afegeix que va dirigir-se a la Gerència per demanar-li diversos pronunciaments i no n'ha rebut cap resposta.

Parlo amb les persones de la Gerència responsables d'aquesta qüestió i em fan un informe. Trasllado aquest document a la signant de la queixa, per a la qual cosa estic autoritzat; tracto d'explicar-li que, al meu entendre, l'informe recull, en gran part, els pronunciaments que demana i, quant a la resta, desborden el marc competencial dels autors de l'informe. També li faig veure que, en qualsevol cas, és lliure de dirigir-se directament a la companya ofensora i replicar-li sense la intervenció de terceres persones.

Tarragona, 27 de juliol de 2007

ACTUACIÓ 28-07

Una estudiant mostra la seva preocupació sobre la realització del pràcticum i l'aprenentatge d'idiomes a l'estranger, i es queixa que, per raons econòmiques, no tots els estudiants es troben en igualtats de condicions.

Amb la col·laboració del director de l'Escola....., que fa un informe molt extens i aclaridor, exposo a l'alumna un ampli ventall d'opcions al seu abast, algunes de les quals viables per a qualsevol situació econòmica.

Tarragona, 27 de juliol de 2007

ACTUACIÓ 29-07

Una alumna exposa al síndic que va formalitzar la matrícula de doctorat com a becària FPI del MEC i la URV li va aplicar, inicialment, l'ajut de l'import dels crèdits del període d'investigació. Però vuit mesos més tard, sense previ avís, li va carregar al seu compte l'import corresponent perquè l'ajut li havia estat denegat, raó per la qual demana el reintegrament de la quantitat indegudament cobrada.

En demano un informe al Servei de Gestió Acadèmica, el qual em dona el seu parer i m'envia un ampli dossier documental sobre el cas.

CONSIDERACIONS

1. De la documentació aportada per l'alumna i pel Servei de Gestió Acadèmica, es dedueix que, d'acord amb les normes que regulen la convocatòria d'aquesta beca,

l'única gratuïtat que preveu és per als dos primers anys de beca (20 crèdits del període de docència el primer any, i 12 crèdits del període d'investigació, que corresponen al segon any). Atès que alumna estava al tercer any, s'arriba a la conclusió que no tenia dret a l'ajut.

2. D'altra banda, no és la URV l'ens que atorga l'ajut que estem analitzant, sinó el MEC. La Universitat es limita a fer una funció de simple col·laboració: aplica l'ajut al becari/ària i ulteriorment el MEC li compensa l'import en virtut d'un conveni de col·laboració preestablert. Per tant, un eventual dret de l'alumna no seria amb la URV sinó amb el Ministeri.

Es desprèn també de la documentació que el Servei de Gestió de la Recerca va fer gestions amb el Ministeri per tractar especialment aquest cas i l'òrgan estatal va corroborar que, d'acord amb la convocatòria que regulava la beca, no compensaria els crèdits.

Per tot això arribo a la següent

CONCLUSIÓ

En la situació en què es va trobar el Servei de Gestió Acadèmica no se li podia exigir una altra conducta que la que va adoptar, no només perquè a l'alumna no li corresponia, en el seu tercer any de beca, l'ajut que va demanar, sinó perquè, si la URV l'hagués aplicat, no hauria obtingut del MEC l'ulterior reintegrament de l'import.

No obstant això, l'alumna pot demanar directament el reintegrament al MEC si ho creu oportú.

Tarragona, 3 d'agost de 2007

ACTUACIÓ 30-07

Oriento un pare angoixat, el fill del qual ha tret una puntuació de 7,69 a la selectivitat, insuficient per accedir a cap Facultat de Medicina de Catalunya perquè la nota de tall és de 8.

Tarragona, 31 d'agost de 2007

ACTUACIÓ 31-07

Una membre del PAS adscrita a es queixa perquè fa tres mesos va interposar recurs de reposició davant la Comissió de Recursos Humans delegada del Consell de Govern. Com que no ha rebut cap resposta, demana la mediació del síndic per aconseguir resolució per al seu cas.

Parlo diverses vegades amb la peticionària i amb el responsable de la secció que ha de dictar la resolució en qüestió i, pocs dies després, es resol el recurs. Però, com que no ha estat resolt en el sentit que desitjava la signant de la queixa, l'oriento sobre el que pot fer i dono per acabada la intervenció.

Tarragona, 31 d'agost de 2007

ACTUACIÓ 32-07

Oriento un alumne sobre problemes relacionats amb una beca Erasmus.

Tarragona, 31 d'agost de 2007

ACTUACIÓ 33-07

Una alumna de determinada facultat recorre al síndic, a través de la seva degana, perquè és objecte d'amenaques i coaccions per part d'un pertorbat aliè a la URV, situació que genera angoixa i temor a la interessada i a la seva família.

Per tal de donar suport i assessorament a l'alumna, es crea un comissió formada per la vicerectora d'estudiants, per la degana, per un professional de la psiquiatria de la URV i pel síndic.

Tarragona, 31 d'agost de 2007

ACTUACIÓ 34-07

Un alumne que està a punt d'acabar una determinada llicenciatura, demana que se li reconegui el curs que va realitzar a l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI) com a sis crèdits lliures de la URV. I ho demana perquè això era possible amb la informació que, segons diu, se li va donar a la secretaria de la seva facultat.

Em poso en contacte amb els responsables de la secretaria de la facultat en qüestió i m'informen per escrit que a secre-

taria ningú no recorda haver facilitat la informació que refereix l'alumne i que, en qualsevol cas, la que se li va facilitar és la que apareix per escrit a la pàgina web de la URV.

Examinada aquesta informació de la pàgina web, es constata que no coincideix amb la que l'alumne afirma que se li va donar.

Informació errònia, errada d'interpretació o malentès? Quina informació se li va donar en realitat a l'alumne? Aquesta és la qüestió, una vegada més. Al marge de la seva paraula, no ni ha cap dada objectiva que avaluï el que ha dit l'alumne. Estem, doncs, davant de versions contraposades, raó per la qual i d'acord amb els principis que regeixen la càrrega de la prova, no puc desautoritzar els responsables de secretaria.

Ara bé, aquest tipus de malentesos arriben amb certa freqüència a l'oficina del síndic, raó per la qual crec convenient introduir a la memòria anual una recomanació general per demanar la màxima cura en el moment de facilitar informació, sobretot si es tracta d'informació verbal.

N'informo l'estudiant i arxivo la queixa.

Tarragona, 31 d'agost de 2007

ACTUACIÓ 35-07

A l'oficina del síndic es planteja el següent conflicte arran d'un examen fet per una alumna de determinada facultat: mentre que el professor sosté que el full d'examen lliurat —suposadament— per l'alumna estava sense nom i en blanc, ella diu que aquest full no és el seu, que en el que ella va retornar

hi figurava el seu nom i contestava la majoria de les preguntes plantejades pel professor, raó per la qual suposa que es va extraviar per culpa no imputable a ella.

Com a solució de compromís, professor i alumna acorden fer un altre examen setmanes després.

Tarragona, 3 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 36-07

Oriento un alumne sobre problemes relacionats amb una beca Sèneca.

Tarragona, 3 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 37-07

Un professor demana la intervenció del síndic a propòsit del següent problema: *penjat* a internet —diu— apareix un article seu publicat, sense autorització, en una revista de la nostra Universitat, i demana que es retiri per preservar els drets de la seva propietat intel·lectual i per tal d'evitar que terceres persones el puguin plagiar.

Parlo amb el responsable de la publicació i em diu que el professor va presentar l'article en qüestió a un congrés, per la qual cosa considera que és públic; que es va publicar a la revista amb el consentiment de l'autor; i que fa tres o quatre anys que està *penjat* a internet. No obstant això —afegeix—, farà el possible per retirar-lo.

Trasllado la meva gestió al signant de la queixa i setmanes després em comunica que sí que ha estat retirat el text de l'article, però que a internet encara apareix el títol i el nom de l'autor, i exigeix que desaparegui completament de la xarxa. El responsable de la publicació, per la seva part, considera que no pot anar més enllà.

CONSIDERACIONS

1. Davant del ferm posicionament de les parts, que impedeix una solució consensuada de la controvèrsia, em plantejo si he de recomanar la retirada total de l'article, com pretén el professor, o amb la desaparició del text és suficient.
2. El dret a la propietat, en el vessant de propietat intel·lectual, és un dret fonamental que mereix protecció i una eventual vulneració legitimaria la intervenció del síndic. Si l'article s'hagués mantingut íntegre a internet com estava en el moment de la presentació de la queixa, la decisió del síndic molt probablement hagués tingut forma de recomanació. Però la retirada del text, deixant solament el títol i el nom de l'autor, mereix una solució diferent. En primer lloc, perquè la retirada del text coincideix, substancialment, amb la pretensió del professor. En segon terme, perquè, amb aquesta considerable amputació, l'article s'ha buidat de contingut, només en queda l'embolcall, intranscendent i innocu. En tercer lloc, perquè difícilment por haver-hi apropiació si la "cosa" objecte de protecció, material o intangible, no està ja a l'abast de terceres persones. Per tant, amb la retirada del text queden preservats els drets del professor, primer objectiu de la seva reclamació.

3. Amb aquesta supressió s'aconsegueix també la segona finalitat de la queixa: evitar que tercers puguin plagiar l'article. És obvi que un text que no existeix no és susceptible de ser copiat.

Atès tot l'anterior, arribo a la següent

CONCLUSIÓ

Havent-se retirat d'internet el text de l'article del professor, no procedeix fer cap recomanació sobre la supressió també del seu títol i del nom de l'autor, ja que aquests aspectes no vulnereu el dret a la propietat intel·lectual ni permeten plagiar el treball.

Tarragona, 14 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 38-07

Oriento una alumna sobre problemes relacionats amb la preinscripció a la URV i amb l'assignació de places.

Tarragona, 14 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 39-07

Una alumna refereix que l'any 2005, a punt de finalitzar la carrera, va cursar el Curs d'Aptitud Pedagògica i el va aprovar i, no obstant això, l'Institut de Ciències de l'Educació li denega ara el títol del CAP. Per això demana que el síndic "faci gestions per no haver de tornar a cursar el CAP".

Sol·licito informació als responsables del CAP i de l'ICE, i de l'estudi de la documentació arribo a les següents

CONCLUSIONS

1. Que l'ICE va matricular l'alumna el curs 2004-2005, però ho va fer de forma condicional, ja que en aquell moment li mancaven 60,5 crèdits per acabar la carrera. Val a dir que la matrícula condicional obliga l'alumne a finalitzar els estudis de la carrera el mateix curs acadèmic en què es matricula del CAP.
2. D'altra banda, un dels requisits per obtenir el CAP, segons la normativa estatal, és ser llicenciat, raó per la qual s'informa a l'alumna que la no superació de la llicenciatura invalida el CAP sense possibilitat de recuperar-lo. Consta a l'expedient un document signat per la interessada del següent tenor literal: "quedo asabentada que he de presentar el resguard del títol de llicenciatura abans del 10 d'octubre del 2005... i si ... no puc justificar la meva titulació... tot ell quedarà invalidat sense possibilitat de recuperar-ho".
3. Es dóna la circumstància, per últim, que l'alumna no tan sols no era llicenciada en la data esmentada, sinó que en el moment de presentar la seva queixa al síndic, a finals del curs 2006-2007, tampoc no havia finalitzat els seus estudis.
4. Per tot el que s'ha exposat, arribo a la conclusió que l'actuació del departament corresponent ha estat correcta i ajustada a dret.

Tarragona, 14 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 40-07

Un alumne de la Facultat de demana que el síndic intercedeixi davant del Departament de perquè, el dia de la presentació de la queixa (18-7-07), encara no ha obtingut resposta a una sol·licitud seva de revisió extraordinària d'examen.

Estudiada la documentació que l'alumne presenta, i la informació que, a petició meua, aporta el director del Departament, s'aprecia que la sol·licitud de revisió va ser dipositada a l'oficina de Correus el 13-7-07 (divendres) i té registre d'entrada a la URV el 18-7-07, i al dia següent, 19, es va donar trasllat al professor, el qual va contestar el divendres 20, ratificant la qualificació inicial. Amb data de sortida de 23-7-07, dilluns, el Departament tramet la contestació del professor al degà de la Facultat i a l'alumne.

El calendari descrit demostra molt gràficament que, al contrari del que afirma l'alumne, la seva sol·licitud sí que ha obtingut resposta dins dels terminis establerts a l'article 22 de la Normativa acadèmica i de matrícula. Una qüestió ben diferent és si la resposta ha estat favorable o no als seus interessos.

Per tot això arribo a la conclusió que s'estan complint escrupolosament els terminis, si més no fins ara, perquè el procés de revisió continua. L'alumne pot acudir novament al síndic si creu que en ulteriors tràmits es vulneren els seus drets.

Tarragona, 25 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 41-07

Oriento una alumna que, en demanar el títol, es va adonar que encara li mancaven 1,5 crèdits, per un error seu, comès quan es va matricular.

Tarragona, 25 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 42-07

Oriento una alumna de l'Escola, de nacionalitat alemanya, que vol el reconeixement, com a sis crèdits de lliure elecció, d'un curs de català que va fer al Servei Lingüístic de la URV durant el primer any de carrera.

Tarragona, 25 de setembre de 2007

ACTUACIÓ 43-07

Un alumne de l'Escola exposa que va presentar el Projecte de Final de Carrera (PFC) i va obtenir la qualificació de matrícula d'honor (10) però que a l'expedient acadèmic apareix amb la nota d'excel·lent (10) perquè el nombre de matrícules d'honor que es poden donar en un curs és limitat. I acaba demanant una solució per a aquest problema.

El director, a qui demano opinió, diu que l'Escola està d'acord amb el plantejament d'aquest alumne i d'altres que s'han queixat en el mateix sentit. Fins i tot van demanar a la vicerectora de Docència poder qualificar amb més matrícules.

les d'honor de les permeses, però la petició no va tenir èxit. Després van plantejar al vicerector de Política Acadèmica la següent proposta per poder atorgar un nombre més elevat de matrícules d'honor sense vulnerar la llei: que els grups de matrícula del PFC siguin de vint alumnes als ensenyaments de i de deu alumnes als de segon cicle, amb efectes retroactius de dos cursos.

El vicerector de Política Acadèmica i Recerca, a qui demano també parer, em comunica que el seu vicerectorat ha acceptat la nova proposta i ha donat indicacions al Centre per regularitzar la situació administrativa. I finalitza el seu informe amb un exemple comparatiu dels efectes del nou tractament: mentre que al curs 2006-2007, amb trenta-cinc alumnes, li corresponia una matrícula d'honor aplicant el criteri antic, amb el criteri nou i amb el mateixos alumnes correspondran quatre matrícules d'honor al curs 2007-2008.

Solucionada la qüestió principal, resta per analitzar el suggeriment del director de l'Escola d'aplicació del nou criteri, amb efectes retroactius, als dos cursos anteriors. Aquesta possibilitat no sembla possible. En primer lloc, pel principi d'irretroactivitat de les normes jurídiques; en segon terme, perquè els alumnes dels dos últims cursos van prendre les seves decisions en funció dels criteris que s'aplicaven i, si haguessin estat uns altres, el seu comportament potser no hauria estat el mateix; en tercer lloc, perquè la retroactivitat comportaria unes despeses sense dotació pressupostària; i, per últim, per la dificultat afegida d'haver de canviar actes i qualificacions.

Tarragona, 25 de setembre de 2007

ACTUACIONS 44 i 45/07

Dos alumnes de es queixen al síndic que la qualificació de determinada assignatura no s'ajusta al sistema d'avaluació que apareix al programa. I encara que les dues queixes es presenten per separat, procedeix a acumular-les per raons d'identitat d'objecte i de professor qualificador.

El plantejament dels alumnes, en síntesi, és el següent: el programa oficial divideix l'assignatura en dues parts, una teòrica i una altra pràctica, cada una de les quals té un valor de 5 punts sobre la nota global de 10. Com que, en el seu cas, la qualificació mitjana de les dues proves supera el 5, consideren que tenen aprovada l'assignatura encara que una de les dues parts, la teòrica, estigui suspesa.

El professor, al qual demano parer (tal com ho faig també amb el director del Departament), manté que per superar l'assignatura s'han d'aprovar per separat les dues parts de què consta, circumstància que en aquests casos no s'ha produït perquè de la part teòrica no van treure el mínim de 19 punts sobre un total de 40. Afegeix que aquesta informació la va donar als alumnes en nombroses ocasions.

CONCLUSIONS

1. L'article 152 de l'Estatut de la URV estableix que, entre d'altres, "són drets dels estudiants de la Universitat Rovira i Virgili:... e) Rebre del professor, a principi de curs, el programa detallat, la bibliografia bàsica i els criteris d'avaluació. f) Ser avaluats de manera justa d'acord amb els criteris que ha de conèixer l'estudiant anteriorment, tal com estableix l'apartat anterior". D'altra banda, en el moment de la presentació de les queixes el programa de l'assignatura en qüestió deia

que “la part teòrica s’avalua mitjançant una prova escrita que tindrà un valor de 5 punts sobre la nota global de l’assignatura (10); i els crèdits pràctics tindran un valor de 5 punts sobre la nota global...”

L’article 3 del codi civil, que fixa el criteri d’interpretació de les normes, estableix les següents pautes: “Les normes s’interpretaran segons el sentit propi de les seves paraules, en relació amb el context, els antecedents històrics i legislatius i la realitat social del temps en què han de ser aplicades, atenent fonamentalment a l’esperit i finalitat d’aquelles”.

Partint d’aquestes premisses normatives, tres són les qüestions que cal plantejar-se per resoldre la queixa.

2. En primer lloc, quina és la interpretació que està més acord amb el programa, si la del professor, que entén que *condictio sine qua non* per superar l’assignatura és aprovar les dues parts per separat; o la dels alumnes, que opinen que és suficient que la qualificació mitjana de les dues proves arribi al 5, amb independència que per separat estiguin aprovades o no.

Qualsevol criteri d’interpretació que apliquem es decanta en favor de la tesi del professor:

El programa, per la seva pròpia naturalesa, tendeix a assolir uns objectius, en especial dotar d’uns coneixements mínims als alumnes per afrontar les exigències professionals futures. I aquesta finalitat difícilment s’aconsegueix si l’alumne no té la preparació mínima necessària.

Per altra banda, el programa no conté cap terme que avaluï el criteri dels alumnes, raó per la qual una interpretació literal aconsellaria desestimar les seves peticions.

Els antecedents històrics del cas ens demostren que el criteri del professor s’aplica des de fa uns anys, tres com a mínim, circumstància coneguda pels signants

de la queixa, en tractar-se d'alumnes de tercer curs, un dels quals repetidor.

Per últim, si no es demanés un mínim, com pretenen els alumnes, es podria donar, si més no en teoria, un supòsit inadmissible i il·lògic: que amb un 0 a una part de l'assignatura, s'aprovaria tota si a l'altra part s'aconsegueix un 10.

3. Hem de plantejar-nos, en segon terme, si els alumnes estaven informats dels criteris d'avaluació. I la conclusió ha de ser afirmativa. Així ho afirma el professor, que diu que va donar la informació en nombroses ocasions: el dia de la presentació de l'assignatura, el darrer dia de classe i a les instruccions orals de l'examen. Ho confirma també el Departament. Finalment, cal recordar que els alumnes eren de tercer curs i un d'ells, fins i tot, reconeix que "era la tercera vegada que es presentava a l'assignatura".
4. Per últim, tot i que la informació que es va donar és suficient, penso, no obstant això, que és susceptible de millora i d'una forma senzilla i ràpida: n'hi hauria prou d'afegir al programa un paràgraf que indiqués que per superar el total de l'assignatura s'han d'aprovar les dues parts, teòrica i pràctica. Però, quan consulto el programa a la pàgina web per perfilar una recomanació en aquest sentit, observo que per al curs 2007-2008 figura ja la menció expressa que per superar l'assignatura s'exigeix una nota mínima de 2,5 punts tant a la part de teoria com a la de pràctiques.

Per tant, havent-se introduït d'ofici la millora informativa esmentada, la recomanació resulta innecessària.

Tarragona, a 28 de setembre de 2007

CONCLUSIONS

1. Durant el curs 2006-2007 els conflictes plantejats al síndic han experimentat una disminució del 8,94% respecte al curs anterior: 51 i 57, respectivament. Qualitativament, s'ha mantingut una tònica similar a la del curs anterior, ja que les intervencions han estat, majoritàriament, per problemes de baixa intensitat. I ho dic amb comprensió i respecte per la importància subjectiva que per a cada persona pot tenir el seu cas.
2. L'alumnat ha estat el sector que més intervencions ha sol·licitat, el 59%; el 14% prové del PAS; i en el 19% dels casos la iniciativa va partir dels membres del PDI. El 8% restant correspon a actuacions d'ofici. Per sexes, el 51% van ser subscriïdes per homes i el 37% per dones. Les restants es van incoar a instància de col·lectius o d'ofici. Les matèries que més conflictes han generat són, per aquest ordre: drets i discriminacions, 23%; avaluació acadèmica, 16%; beques, 8%; matrícula, 8%; relacions interpersonals, 6%; salut pública, 6%...
3. Aquestes dades estadístiques revelen que la conflictivitat a la URV continua sent molt reduïda, com en anys anteriors, però amb una lleugera tendència a la baixa. Això és atribuïble a l'estabilitat de la institució i a la concòrdia, almenys relativa, que existeix entre els membres de la comunitat universitària.
4. Per altra banda, les queixes resoltes a través de mediació han experimentat un augment substancial, cosa que demostra que la cultura del consens, com a mètode menys traumàtic de resolució de conflictes, es va instal·lant progressivament en la nostra universitat.

5. Però no tot són llums a la URV. Existeixen ombres sobre les quals convé incidir. I res millor que fer-ho des de la reflexió i l'autocrítica. Aquestes ombres són les següents:

a) Una part no menyspreable de les queixes té el seu origen en la falta de resposta a peticions individuals. Aquest problema, ja apuntat en la memòria del curs anterior, en comptes de remetre, ha motivat encara més visites a l'oficina del síndic. I aquesta conducta omissiva es produeix indistintament en òrgans i en persones. Cal esforçar-se i evitar els silencis administratius, ja que generen incertesa i vulneren el dret de petició.

b) S'ha de tenir una especial cura quan es facilita informació als alumnes i assegurar-se que l'entenen, sobretot quan es tracta d'informació verbal, que no deixa prova. El supòsit-tipus que arriba amb certa freqüència a l'oficina del síndic és el següent: un alumne refereix que en realitzar un tràmit —preinscripció i matrícula en gran part dels casos— rep una determinada informació, generalment verbal, que condiona la seva decisió, però que després resulta ser incorrecta. El funcionari que l'havia atès nega aquesta versió. Aquest tipus de conflicte no es fàcil d'arreglar. El caràcter preclusiu dels terminis i la dificultat de discernir si es tracta d'una informació errònia, d'un malentès o d'un error d'interpretació estremen el marge de maniobra. I les conseqüències poden ser greus per a l'alumne.

c) Cal recordar als membres del PAS i del PDI la seva condició de servidors públics al servei de l'usuari; que, en l'exercici d'aquesta funció, han d'esforçar-se per resoldre la problemàtica diària que se'ls planteja, buscant, més enllà de l'obligació estricta, solucions imagi-

natives i eficaces; i que en una mateixa administració un negociat no ha d'exigir a l'administrat un document que té un altre negociat. Dic això a propòsit del següent cas, que hem conegut indirectament: un departament de la URV exigeix a una professora un certificat per tal de reconèixer-li el dret que ha demanat, amb l'avertiment que no li reconeixeran si no presenta el document en un termini peremptori; però el departament que ha d'expedir-lo, situat a pocs metres, no ho fa, amb el pretext de no disposar d'unes dades que havia de tenir. I aquest cas no sembla que sigui una excepció.

d) He d'insistir de nou que, abans d'arribar al síndic, és necessari recórrer als òrgans de decisió de la URV, que no han de ser ignorats. El síndic actua quan aquests òrgans no dicten resolució o ho fan vulnerant drets fonamentals. I a tall d'exemple del que no s'ha de fer, exposo el cas d'un estudiant que va arribar a presentar dues queixes pel mal funcionament de la fotocopiadora de la seva facultat, en què obviava l'encarregat de la màquina. Però exposo també la preocupació que em va transmetre l'autoritat màxima d'una altra facultat per una intervenció del síndic iniciada sense que el seu centre hagués dit l'última paraula. Insisteixo, síndic sí, però com a última *ratio*.

e) La URV no se salva d'un fenomen del nostre temps, que afecta, sobretot, les administracions públiques: l'augment de les baixes laborals per malaltia, generalment de caràcter psicològic i de llarga durada. Malgrat que la incidència del problema, a diferència d'altres administracions, no és alarmant a la URV, convé que hi reflexionem. Per tal d'abordar aquest fenomen, que tendeix a anar *in crescendo*, m'atreveixo a fer dos suggeriments.

ments: un a l'administració universitària, perquè actuï amb respecte i comprensió envers aquestes persones i preservi sempre els seus drets; i l'altre als interessats, perquè exercitin sense por aquests drets, però que per pròpia autoestima, per sentit de la responsabilitat i per respecte al contribuent, ho facin sense abusar.

f) Per últim, existeixen reductes de fumadors que continuen fumant dins del recinte universitari. Són pocs, la veritat, però encara n'hi ha algun. I malgrat saber com és de difícil deshabituat-se, hem de recordar-los que la llei antitabac —amb quasi dos anys de vigència— prohibeix fumar als centres docents, tant en els espais oberts com en els tancats. Els preguem, per respecte als altres, que s'abstinguin de fumar intramurs dels centres, i els suggerim que s'afegeixin al grupet de persones que se sol veure a la porta dels edificis públics.

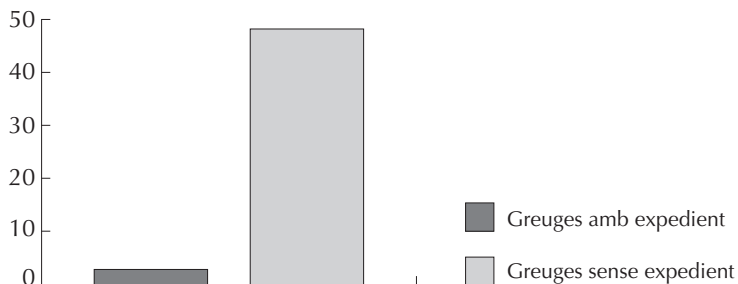
Tarragona, 28 de setembre de 2007

ANNEXOS

Annex 1. Curs 2006-2007

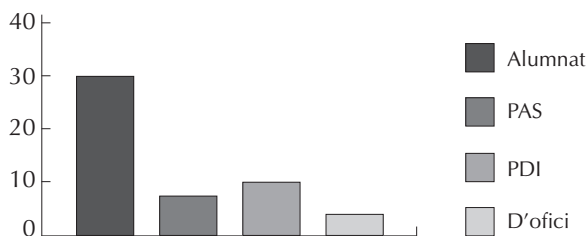
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	1	1	2
Altres	0	10	10	19
Avaluació acadèmica	0	8	8	16
Beques	0	4	4	8
Docència	0	2	2	4
Drets i discriminacions	1	11	12	23
Matèries de matrícula	0	4	4	8
Obtenció del resguard del títol	0	0	0	0
PDI	0	0	0	0
Plans d'estudis i convalidacions	0	3	3	6
Processos electorals	0	1	1	2
Relacions interpersonals	0	3	3	6
Salut Pública	2	1	3	6
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	0	0	0
TOTAL	3	48	51	

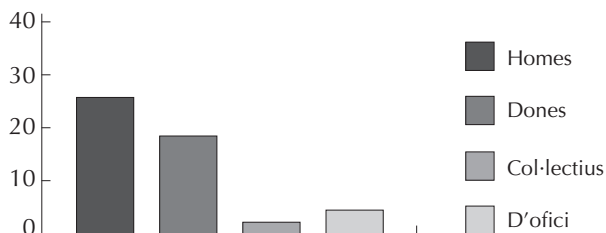
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	0	30	30	59
PAS	0	7	7	14
PDI	2	8	10	19
D'ofici	1	3	4	8
TOTAL	3	48	51	

3. Signants dels greuges per sexes

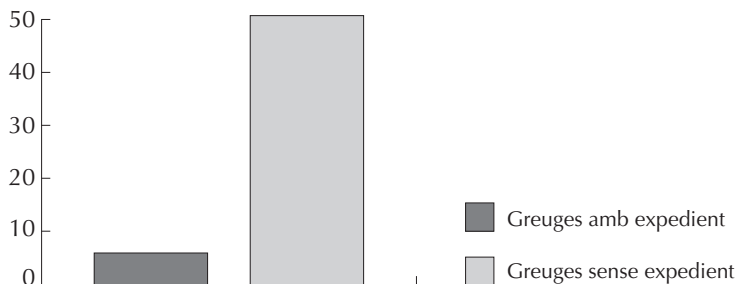
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	2	24	26	51
Dones	0	19	19	37
Col·lectius	0	2	2	4
D'ofici	1	3	4	8
TOTAL	3	48	51	

Annex 2. Curs 2005-2006

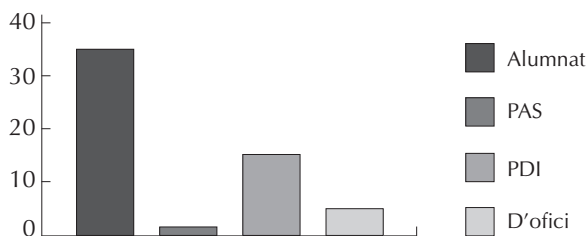
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	2	2	4
Altres	1	8	9	17
Avaluació acadèmica	0	6	6	11
Beques	1	1	2	4
Docència	0	3	3	6
Drets i discriminacions	0	9	9	17
Matèries de matrícula	2	7	9	17
Obtenció del resguard del títol	0	1	1	2
Places professorat	0	2	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	2	3	5	9
Processos electorals	0	1	1	2
Relacions interpersonals	0	6	6	11
Salut Pública	0	1	1	2
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
TOTAL	6	51	57	

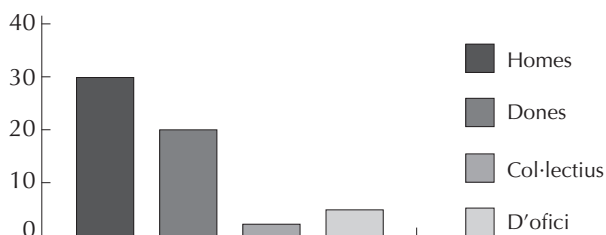
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	5	30	35	61
PAS	0	2	2	4
PDI	1	14	15	26
D'ofici	0	5	5	9
TOTAL	6	51	57	

3. Signants dels greuges per sexes

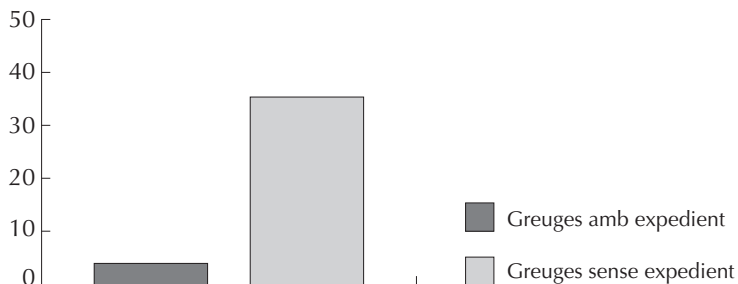
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	4	26	30	53
Dones	1	19	20	35
Col·lectius	1	1	2	3
D'ofici	0	5	5	9
TOTAL	6	51	57	

Annex 3. Curs 2004-2005

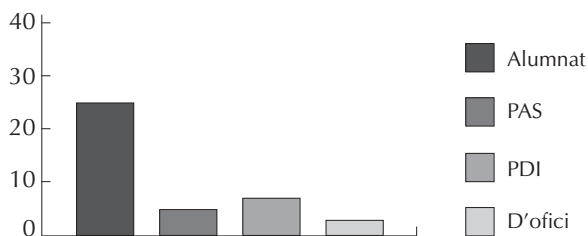
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	1	1	2
Altres	2	8	10	19
Avaluació acadèmica	0	4	4	8
Beques	0	5	5	9
Docència	1	1	2	4
Drets i discriminacions	0	6	6	11
Matèries de matrícula	0	3	3	6
Places professorat	1	1	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	1	7	8	15
Relacions interpersonals	0	2	2	4
Salut Pública	0	1	1	2
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
TOTAL	4	36	40	

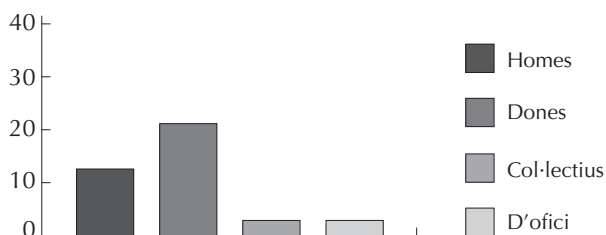
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	2	23	25	63
PAS	0	5	5	12
PDI	1	6	7	18
D'ofici	1	2	3	7
TOTAL	4	36	40	

3. Signants dels greuges per sexes

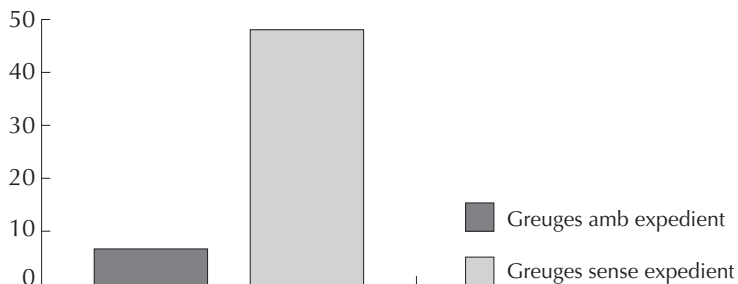
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	2	11	13	33
Dones	0	21	21	53
Col·lectius	1	2	3	7
D'ofici	1	2	3	7
TOTAL	4	36	40	

Annex 4. Curs 2003-2004

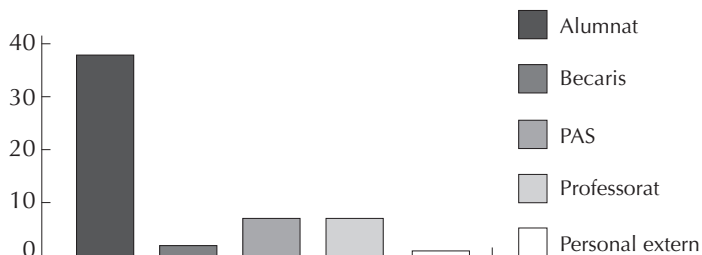
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a la universitat	0	1	1	2
Altres	3	15	18	34
Avaluació acadèmica	0	4	4	8
Beques	0	2	2	4
Docència	0	2	2	4
Drets i discriminacions	1	3	4	8
Matèries de matrícula	1	7	8	15
Obtenció del resguard del títol	1	1	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	1	7	8	15
Recerca	0	2	2	4
Relacions interpersonals	0	4	4	8
TOTAL	7	48	55	

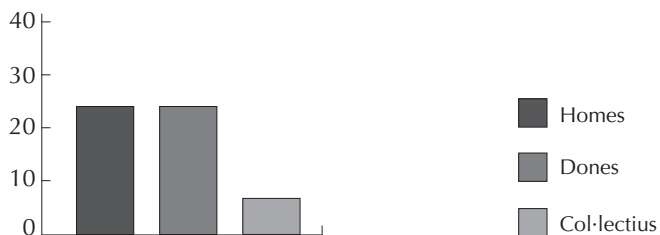
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	5	33	38	70
Becaris	0	2	2	4
PAS	2	5	7	11
Professorat	0	7	7	13
Personal extern	0	1	1	1
TOTAL	7	48	55	

3. Signants dels greuges per sexes

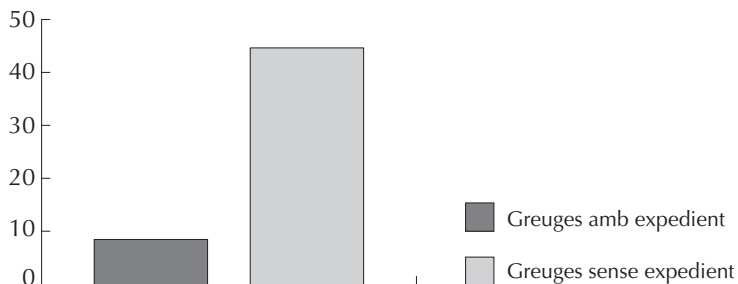
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	3	21	24	44
Dones	2	22	24	44
Col·lectius	2	5	7	12
TOTAL	7	48	55	

Annex 5. Curs 2002-2003

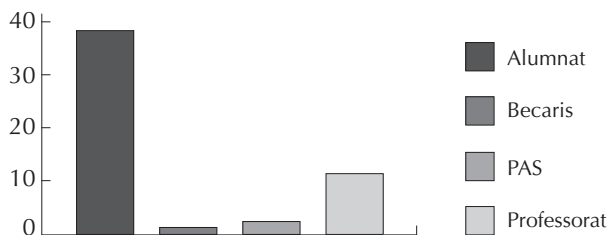
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a la universitat	0	1	1	2
Accés al CAP	0	1	1	2
Altres	4	8	12	22
Altres: composició òrgan col·legiat	0	1	1	2
Altres: mobilitat	0	1	1	2
Altres: títol	0	1	1	2
Avaluació acadèmica	0	5	5	9
Beques	2	2	4	7
Docència	0	4	4	7
Drets a un tracte digne	0	1	1	2
Matèries de matrícula	0	8	8	15
Obtenció del resguard del títol	0	1	1	2
Plans d'estudis i convalidacions	2	7	9	17
Relacions interpersonals	1	3	4	7
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
TOTAL	9	45	54	

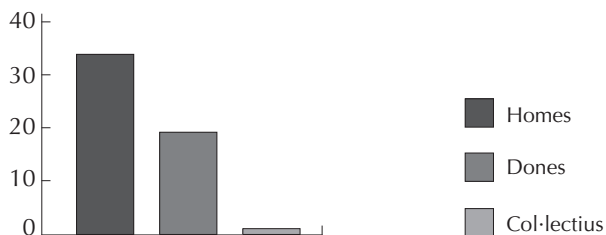
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	7	32	39	72
Becaris	0	1	1	2
PAS	1	1	2	4
Professorat	1	11	12	22
TOTAL	9	45	54	

3. Signants dels greuges per sexes

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	5	29	34	63
Dones	4	15	19	35
Col·lectius	0	1	1	2
TOTAL	9	45	54	

Índex

Preàmbul	3
Expedients	7
Actuacions d'ofici	17
Actuacions	25
Conclusions	61
Annexos	67

